

[Knud Thomsen.]

Lovforslaget er således mere end en ajourføring af den tidligere lov fra 1888 — det drejer sig om en modernisering, og jeg kan ikke se andet, end at den synes foretaget med heldig hånd, således at lovens bestemmelser stort set bekræfter den nuværende praksis, nemlig den frivillige visitationsordning, der har været etableret siden 1954. Da lovforslaget desuden er tiltrådt af guldsmedefaget og erhvervenes hovedorganisationer, kan vi fra vor side anbefale det.

Jeg vil gerne tilføje, at det har interesseret mig i den højtærede ministers fremsættelsestale at se, at man har været opmærksom på muligheden af, at de forskellige EFTA-lande kunne enes om at anerkende hinandens stempelordninger. Udsigterne til en harmonisering er i dette tilfælde vel ikke store, men jeg synes, det er udmærket, at man har tænkt på det. Hvor man kan komme igennem med det, bør man naturligvis gøre det.

Jeg vil gerne yderligere sige, at jeg kan tiltræde den højtærede ministers synspunkt med hensyn til forbrugerrepræsentanter i det nævn, der skal bistå ved lovens administration. Det er jo et teknisk nævn, og nævnet skal sørge for tilrettelæggelse og kontrol og i det hele taget beskæftige sig med spørgsmål af rent teknisk karakter, der vil kunne opstå, og ligesom den højtærede minister tror jeg ikke, at en forbrugerrepræsentant her vil kunne yde noget væsentligt bidrag. Samtidig kan nævnet nu holdes ganske lille.

Da det er en lovgivning, der skal garantere varetagelsen af forbrugerinteresser, kan mit parti tilsige vor velvillige støtte til lovforslagets gennemførelse.

Kirkegaard: Når moderne tekniske hjælpemidler anvendes, kan der i dag fremstilles både metaller og arbejder i metaller, som den ikke-sagkyndige køber umuligt kan skelne fra de dyre ting, de ting, der er forarbejdet af de såkaldte ædle metaller. Det får man, forekommer det mig, i hvert fald et stærkt indtryk af, når man ser de forretningsvinduer, hvor ganske billige arbejder i metal er udstillet. Ingen køber bryder sig om at blive offer for en fejltagelse, måske en kostbar fejltagelse, og derfor mener jeg,

at det tjener til guldsmedenes — jeg ved ikke, om jeg her må bruge udtrykket „de rigtige guldsmedes“ — ros, at de problemer, som her er til forhandling, er taget op til overvejelse. Jeg forstår, at resultatet af overvejelserne er blevet det lovforslag, som her er til første behandling, og dette lovforslag agter vi fra radikal side at støtte, også fordi der gennemføres den ordning, at de omkostninger, som er forbundet med den kontrol, der skal gennemføres, ikke belaster nogen offentlig kasse, men simpelt hen betales af forbrugerne.

Da formentlig ikke mange af tingets medlemmer er kyndige inden for det område, lovforslaget dækker, mener jeg, det er rigtigt, at lovforslaget går i udvalg, også ud fra den betragtning, at det ikke kan udelukkes, at der fra en eller anden side inden for erhvervslivet kan rejses indvendinger imod de bestemmelser, som er nedfældet i lovforslaget, og det mener jeg der skal være lejlighed til at gøre over for et sådant udvalg.

Kai Moltke: Jeg skal ligeledes på socialistisk folkepartis vegne tilsige en velvillig behandling ud fra det principielle synspunkt, at man vel har en almindelig interesse i at sikre en kvalitetskontrol over for forbrugerne af de forskellige ting af den art. Noget stort felt er det jo ikke, men det er rigtigt, når det fremhæves, at det økonomisk spiller en stor rolle. Det drejer sig om at skaffe disse midler til at holde kontrollen ved lige. Jeg vil dog anbefale, at man leder kontrollen i den rigtige retning. Jeg erindrer en skøn tid, da jeg sad i social- og arbejdsministeriet. Dér havde man et statistisk område, som var tabu. Det var med hensyn til antallet af ulykkestilfælde. Der var en årrække, hvor man blandt det assisterende personale var gået over til akkord for beskrivelse af de forskellige ulykkestilfælde, og derved voksede antallet i uhyggelig grad, indtil man senere gik over til en rimeligere ordning med honorering af kontrol med ulykkestilfælde.

Jeg skal gerne tilsige vor velvillige behandling og opfordre til, at man dirigerer den her foreslåede kontrol til sådanne områder, hvor den tiltrænges, og i særdeleshed hvor import udefra gør en sådan udvikling ønskelig.